

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mgr. L. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, zastoupen JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Riegrova 376/12, Olomouc, za účasti: **Ing. L. H.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. 7. 2021, č. j. 65 A 6/2018 - 64,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci specifikovaný v záhlaví. Výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2021, č. j. 3 As 288/2021 - 10, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně byl poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 10. 2021. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 5. 10. 2021 a marně uplynula dne 19. 10. 2021 [§ 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud dne 18. 10. 2021 obdržel sdělení stěžovatele, ve kterém uvedl, že soudní poplatek platit nehodlá.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona

o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[3] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané § 9 odst. 1 větou druhou zákona o soudních poplatcích.

[4] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[5] Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Soud neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. listopadu 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu